

συνθήκη

συνθήκη, η, ουσ. [<αρχ. συνθήκη], η συνθήκη·

- *κατά συνθήκη(ν)*, συμβατικά, με ρητή ή σιωπηρή συμφωνία: «κάναμε μια κατά συνθήκη ανακωχή μέχρι να τελειώσουμε τη δουλειά που είχαμε αναλάβει από κοινού»·

- *τα κατά συνθήκη(ν) ψεύδη*, ψέματα συμβατικά, ανώδυνα: «όλοι μας, κατά καιρούς, έχουμε πει τα κατά συνθήκη ψεύδη».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας